Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 062 van 16 september 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: **1.** **X (RvV X)**
2. **X (RvV X)**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P.-J. VYLS**
Kerkgate 19
9700 OUDENAARDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 9 juni 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P.-J. VYLS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij in de zaak RvV X(hierna: verzoeker) en de verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), die beiden verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 23 november 2024, samen met hun twee minderjarige kinderen, en verzoeken op 26 november 2024 om internationale bescherming. Op 27 februari 2026 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de niet-ontvankelijkheid van deze verzoeken omdat verzoekers reeds internationale bescherming genieten in Griekenland. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 2 maart 2026 aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"(…)
A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syriër van Arabische oorsprong en bent u geboren te Aleppo, Syrië. U woonde hier tot aan uw vertrek in mei van 2013. U verliet Syrië in mei van 2013 om aan te komen in Turkije, waar u verbleef tot en met 14 september 2023.

Sinds 2020 heeft u een relatie met de S. B. D. (O.V. xx.xxx.xxx). Jullie zijn religieus gehuwd en hebben samen twee kinderen, een dochter L., geboren in juli 2021 te Turkije, en een zoontje T., geboren in april 2024 in Griekenland. U verliet Turkije met uw gezin op 14 september 2023 richting Griekenland.

U kwam aan te Samos waar uw vingerafdrukken werden geregistreerd op 7 november 2023.

U verklaarde zich vluchteling op 7 november 2023 en kreeg een beschermingsstatus, i.c. de vluchtelingenstatus, toegekend op 28 juni 2024. Ook uw partner, uw dochter L. en zoontje T. verkregen de vluchtelingenstatus.

U verbleef met uw gezin vijf maanden in een gesloten opvangcentrum te Samos, nadien werden jullie overgebracht naar het vluchtelingencentrum in P., Thessaloniki. Tijdens uw periode in het opvangcentrum verkreeg u uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en regelde u de reisdocumenten voor u en uw gezin. U en uw gezin vertrokken diezelfde, i.c. op 23 november 2024, nog naar België. Dit omdat jullie het centrum werden uitgezet en geen andere verblijfsplaats had te Griekenland.

Jullie kwamen aan in België en u en uw partner dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 26 november 2024.

Op 22 juni 2025 werd uw tweede dochtertje L. (O.V. xx.xxx.xxx) in België geboren.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u het volgende voor: een kopie van uw Syrisch paspoort, uw Syrisch rijbewijs, uw militair boekje, de geboorteakte van uw dochter L., een voorschrift voor kinesitherapie voorgeschreven in België, medische afspraken van uw vrouw en dochter Lana betreffende vaccinaties die jullie in België dienden te krijgen, kopieën van foto's van X-rays van uw wervelkolom en een handgeschreven briefje met advies voor het behandelen van rugpijn en kopieëen van afspraken / onderzoeken bij een NKO (neus- keeloorarts) ivm gehooronderzoeken van uw dochter L.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde last te hebben van een rugblessure en platen te hebben in uw ruggewervels. Het gaat momenteel evenwel goed met u. U krijgt fysiotherapie en neemt pijnstillers en vitamines. U kan niet slapen op uw rug en u kan niet lang zitten of stappen. U gebruikt ook een elektrisch massagetoestel en olieën en bodycremes (CGVS p. 3).

Dat u rugproblemen heeft wordt op zich niet betwist, doch blijkt uit niets dat uw situatie dermate is dat deze u zouden belemmeren in uw deelname aan de procedure internationale bescherming. De Commissaris-generaal beschikt ook niet over elementen waaruit dit kan blijken. Ondanks dat u bij aanvang van het onderhoud, wanneer u uw rugproblemen aanhaalde, uitdrukkelijk werd meegedeeld dat u altijd mocht aangeven als u iets nodig had, gaf u doorheen het gehele onderhoud zulks nergens aan. U werd ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk gevraagd of er bepaalde omstandigheden of elementen zijn die u kunnen belemmeren in uw deelname aan de procedure internationale bescherming maar beweerde er formeel dat er geen zulke zijn (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie 'Bijkomende vragen m-status Griekenland', toegevoegd aan uw administratief dossier [AD]), de Eurodac Marked Record (d.d. 29.11.2024, toegevoegd aan uw AD), en uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 09.02.2026, hierna CGVS, p. 7) van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,… .

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de

levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/ Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/ Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Griekse verblijfskaart alsook een reisdocument had (CGVS, p. 7) en uit de informatie in uw administratief dossier blijken deze op heden nog steeds geldig te zijn. Zo is uw ADET nog geldig tot 27/06/2027 en uw reispas tot 17/08/2039 (zie Aanvraag Derde land). U bent niet langer in het bezit van deze documenten daar u deze zou hebben weggegooid (CGVS p. 7). Los van het gegeven dat u hier niet verderkomt dan het uiten van een blote bewering, wijzigt dit evenwel niets aan het gegeven dat u deze stukken kwel degelijk reeg uitgereikt én dat ze op heden nog steeds geldig zijn. U verklaarde verder dat u niet in het bezit was van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) noch een fiscaal registratienummer (AFM). Uw AMKA heeft u nooit aangevraagd terwijl u uiteindelijk niet zeker bent of u al dan niet in het bezit was van een AFM. U had hierin geen interesse (CGVS, p. 9 en 10).

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.
Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele

problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen, wat in casu het geval is, automatisch een AFMnummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). U moet aldus wel degelijk in het bezit geweest zijn van een AFM-nummer. Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen

begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte

informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

U bevestigt dit overigens ook zelf waar u enerzijds stelt dat u geen AMKA had maar er wel in slaagde om medische afspraken te maken in Griekenland, alsook terecht kon in een openbaar medisch centrum (zie CGVS p. 7 en 10). Ook uw partner kon terecht in een ziekenhuis voor haar bevalling (CGVS p. 11).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Zo dient gezegd te worden dat u gedurende uw gehele verblijf te Griekenland in een opvangcentrum verbleef, en dat u de dag dat u het centrum verliet onmiddellijk richting België vertrok (CGVS, p. 8). Er werd u gevraagd waarom niet heeft geprobeerd een leven op te bouwen in Griekenland na het verlaten van het centrum, u stelt louter dat het leven in Griekenland moeilijk zou zijn en dat er racisme aanwezig is in Griekenland (Ibid.). U heeft geen andere mogelijkheden uitgeput of benut in uw zoektocht naar huisvesting.

Tevens stelt u dat naar werk heeft gezocht en voor een tijd in het zwart hebt gewerkt, doch u werd niet betaald (CGVS, p. 8). Deze blote bewering wordt door u niet gestaafd. Daarna werkte u in de groente- en fruitsector voor 20 euro per dag, andermaal in het zwart (Ibid.). U deed dit werk één dag in de week en dit voor vijftien weken (CGVS, p. 9). Dat dit zwaar werk was kan worden aangenomen, doch u toont hiermee geenszins aan dat u, als begunstigde van internationale bescherming, uw rechten niet kon laten gelden en geen toegang had tot de arbeidsmarkt. Het hoeft geen betoog dat van u als begunstigde van internationale bescherming kan verwacht worden dat u ook zelf de nodige stappen zet een leven uit te bouwen, hierbij inbegrepen ook het nodige doet om buiten het illegale circuit waar veel misbruik aanwezig is aan de slag te gaan. U heeft nooit de hulp ingeroepen van DYPA, de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening, wist

u niet eens of u een AFM had – uit wat hierboven reeds werd aangetoond moet u wel degelijk uw fiscaal registratienummer gekregen hebben en kwam het nadien, na het verkrijgen van uw beschermingsstatus en de uitreiking van uw ADET, aan u toe verder de nodige stappen te zetten om de gegevens op de AFM te laten aanpassen - en bijgevolg geen bankrekening kon openen. Evenmin ging u naar organisaties die u konden bijstaan in de zoektocht naar tewerkstelling (CGVS, p. 8 & 9). Het mag duidelijk zijn dat u zelf een en ander in de hand werkte door uw eigen nalatigheid de nodige stappen te zetten u van een actieve AFM te voorzien. Er kan dan ook geenszins gesteld worden dat u, door een onwil en onkunde uitgaande van de Griekse autoriteiten, uw basisrechten niet kon laten gelden.

Ten slotte stelt u dat de Afghanen de hele arbeidsmarkt daar controleren (CGVS, p. 8). Een louter blote bewering die hoe dan ook niets wijzigt aan voorgaande.

Moet overigens worden vastgesteld dat u amper vijf maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland heeft verbleven. U kreeg de vluchtelingenstatus toegekend op 28 juni 2024 en verliet Griekenland reeds op 23 november 2024. Dit betreft een zeer kortstondig verblijf waaruit blijkt dat u niet de intentie had, noch afdoende pogingen ondernam een leven in Griekenland uit te bouwen voor u en uw gezin. Dit wordt eens te meer bevestigd door het feit dat u, zoals u zelf aanhaalde, geen interesse had in uw AFM, niet de moeite deed uw AMKA te verkrijgen en uw ADET en Grieks reisdocument vernietigde omdat u niet wil terugkeren naar Griekenland (CGVS, p. 7). Dit alles is niet ernstig.

Uit bovenstaande informatie blijkt ook duidelijk dat u, en voor zover het zou vaststaan dat u niet langer in bezit bent van uw Griekse documenten, nieuwe documenten aan te vragen. Uw documenten zijn bovendien op heden nog steeds geldig waardoor u eveneens recht heeft op een geldige AFM en AMKA. Dat u, mits u hiertoe de nodige stappen zou zetten, niet de mogelijkheid zou hebben u (opnieuw) in het bezit te stellen van uw fysieke stukken blijkt uit niets.

Moet voorts worden opgemerkt dat u bovendien over een netwerk alsook de nodige capaciteiten beschikte om u in Griekenland uit de slag te trekken. Zoals reeds aangehaald slaagde u er wel in te werken voorheen in Griekenland. U had ook familieleden die u financieel ondersteunden, i.c. de vader van uw partner, uw oom in Canada en nog andere familie in Istanbul (CGVS p. 12). U was in staat de reisdocumenten voor uzelf en uw gezinsleden aan te vragen en verkrijgen. In het licht van de beschikbare informatie (zie supra) bevestigt dit eens te meer dat u over financiële middelen beschikte, voldoende zelfredzaam was én over de nodige capaciteiten beschikte om uw weg te zoeken en vinden binnen de Griekse administratie én vervolgens de nodige stappen te zetten om de procedure voor het aanvragen en verkrijgen van deze stukken met succes te doorlopen. U slaagde er bovendien ook in medische afspraken te maken in Griekenland en kon, via via terecht bij een hulporganisatie waar u voedsel kon krijgen (CGVS p. 7 en 9). U slaagde er ook in om een uitkering te verkrijgen van €140 per maand, voor de vier maanden dat u in het centrum van P. verbleef (CGVS, p. 9).

Dat u aldus ingeval van terugkeer niet opnieuw in de mogelijkheid zou zijn u in Griekenland uit de slag te trekken en, indien nodig, eventueel tijdelijk, niet opnieuw zou kunnen bogen op de steun van uw familie, is evenmin aangetoond.

Het komt aan u als begunstigde van internationale bescherming toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont, mede in het licht van bovenstaande, totaal niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Ook wat betreft uw medische problemen, de lage rugpijn, moet worden vastgesteld dat deze niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. De nota over de behandeling van uw rugpijn, overigens een louter met de handgeschreven briefje zonder enige officiële hoofding noch stempel of handtekening zodat niet eens duidelijk te zien is wie dit heeft opgesteld stelt louter dat u een kersenpitkussen dient te gebruiken, paracetamol nemen, kinesitherapie volgen en dat u dient te vermageren (zie documenten toegevoegd aan uw administratief dossier). Verder verklaarde u zelf dat u inderdaad pijnstillers neem, fysiotherapie volgt en een massagetoestel heeft thuis (CGVS p.3) . Er kan geenszins worden gesteld dat u hier een behandeling volgt die in Griekenland niet voorhanden zou zijn. U kreeg bovendien reeds medische afspraken in Griekenland maar besloot hier niet naartoe te gaan daar u het land verliet richting België (CGVS p. 7).

U slaagt er bovendien in hier te werken als schoonmaker (CGVS p.4).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U haalde verder nog aan dat u in Griekenland problemen kende met de politie op Samos die u handboeien omdeed (CGVS p. 10). Dient echter te worden opgemerkt dat dit zich voordeed op een welbepaalde plaats en binnen een welbepaalde context, i.c. uw binnenkomst in Griekenland. Hoe laakbaar dergelijk gedrag ook mag zijn, het feit dat u toen door bepaalde politieagenten onrespectvol werd behandeld, volstaat geenszins om te besluiten dat u, en indien u hier ooit nood aan zou hebben, geen bescherming zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten. Bovendien betreft dit de situatie voor uw verzoek om internationale bescherming werd beoordeeld en u aldus nog een verzoeker om internationale bescherming was. In het casu van onderhavig verzoek is het echter uw situatie als begunstigde, nadat u een beschermingsstatus werd toegekend, die dient te worden beoordeeld.

U verwees voor het overige naar de veiligheidssituatie in Griekenland en stelt dat deze niet toelaat er met een gezin te verbijven. Het louter in algemene termen verwijzen naar de veiligheidssituatie op zich vosltaat niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient dit in concreto aan te tonen maar blijft hier in gebreke. U uitdrukkelijk gevraagd of u ooit problemen kende in Griekenland met burgers dan wel de autoriteiten, antwoordde u ontkennend, met uitzondering van hetgeen u meemaakte met de politie bij uw aankomst op Samos (CGVS p. 10 en 11).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard

De door u voorgelegde documenten vermogen niet voorgaande appreciatie te wijzigen, aangezien ze slechts betrekking hebben op uw identiteit, uw situatie en verblijf in Syrië en België, zaken die hier niet ter discussie

staan maar geen uitstaans hebben met uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en bijgevolg dan ook niet bij machte zijn bovenstaande appreciatie om te vormen.

Het CGVS herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experten werden – eveneens conform artikel 57/5 ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. In de wettekst wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: 'Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. […] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experten van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experten aangesteld door EASO.' Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat de Commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de "EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams" (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/ files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/ code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat u alle vragen goed hebt begrepen (CGVS, p. 12).

Zoals vermeld in de disclaimer en op de website van Deepl, worden de ingevoerde gegevens niet doorgegeven aan derden en worden ze volledig door Deepl binnen de Europese Unie verwerkt (in overeenstemming met de AVG). Bovendien worden de ingevoerde gegevens niet bewaard of gebruikt voor de verdere ontwikkeling van de tool (in tegenstelling tot de gratis versie). Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is. Wat betreft de toegang tot gegevens door Deepl zelf, biedt de gegevensverwerkingsovereenkomst die tussen Deepl en het CGVS is gesloten de nodige waarborgen. Toegang is daarom strikt beperkt tot technische ondersteuning en werknemers zijn gebonden aan een geheimhoudingsplicht

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaatgeneraal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: […] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of

lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6 , lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening).

De verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. Wat de toegang tot de gegevens door Deepl zelf betreft, heeft het CGRA een Data Processing Agreement met Deepl gesloten dat de nodige garanties biedt. Zo is de toegang strikt beperkt tot technische ondersteuning en zijn de werknemers onderworpen aan een geheimhoudingsplicht.

Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de door Deepl Pro geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft herhaaldelijk bevestigd dat niets de dossierbehandelaar belet om de rol van tolk op zich te nemen wanneer de tolk zich in een andere taal dan die van de procedure uitdrukt, zonder dat dit een inbreuk vormt op artikel 51/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zie in die zin: RvS, 3 september 2008 nr. 185.993; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897; CCE, nr. 74270 van 31 januari 2012; RvV, nr. 115135 van 3 december 2013; RvV, nr. 130815 van 3 oktober 2014; RvV, nr. 128116 van 18 augustus 2014 ; RvV, nr. 182657 van 22 februari 2017 ; CCE, nr. 221 791 van 27 mei 2019; CCE, nr. 224 358 van 29 juli 2019, CCE, nr. 278 521 van 10 oktober 2022).

Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert. Er dient weliswaar opgemerkt te worden dat in onderhevig dossier er geen kritiek is geuit op de notities van het persoonlijk onderhoud.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw partner, zoon T. en dochter L. werd beslist tot de niet ontvankelijkheid daar ook zij over een beschermingsstatus in Griekenland geniet. In hoofde van uw dochtertje L. besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd toegekend door Griekenland en u om die reden niet kan worden teruggeleid naar uw land van herkomst.
(…)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(…)
A. Feitenrelaas

U verklaart een Syrisch staatsburger te zijn. U bent afkomstig uit Saraqeb, gelegen in de provincie Idlib. U verbleef daar tot aan uw vertrek. U praktiseert de soennitische islam. U hebt de secundaire school afgemaakt. U verliet Syrië omwille van de algehele oorlogstoestand en u was verloofd was met uw huidige partner A. H. M. (O.V. xx.xxx.xxx). Hij verliet Syrië reeds ettelijke jaren eerder. In 2020 trouwde u in een religieuze ceremonie met uw partner H. A. (CG: xxxxxx) Jullie hebben drie kinderen samen. L., geboren in Turkije. T., geboren in Griekenland en L. (O.V. xx.xxx.xxx)), geboren in België.

U verliet samen met uw echtgenoot en dochter Turkije in september 2023. Jullie kwamen aan te Samos, Griekenland op 14 september 2023. U vroeg er internationale bescherming aan op 3 november 2023. Op 28 juni 2024 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. Op 19 april 2024 werd uw zoontje T. geboren in Griekenland.

U verbleef met uw gezin na de toekenning van deze beschermingsstatus nog vijf maanden in Griekenland en besloot daarna verder te reizen naar België. Jullie kwamen het Belgische rijk binnen op 23 november 2024 en u en uw partner dienden een verzoek om internationale bescherming in op 26 november 2024.

U stelt niet terug te willen naar Griekenland omdat het leven er moeilijk is en de levensomstandigheden in het opvangcentrum slecht waren. Daarnaast vreest u er geen werk, huisvesting of medische behandeling te zullen vinden. Uw partner heeft net als u een verzoek om internationale bescherming ingediend in Griekenland en ook hij werd er de vluchtelingenstatus toegekend. Jullie kregen jullie Griekse verblijfsvergunningen (ADET) en Griekse reisdocumenten uitgereikt maar hebben deze ondertussen vernietigd aangezien jullie niet van plan zijn terug te keren.
U haalt verder nog aan dat uw dochtertje L., dit in tegenstelling tot u, uw partner en overige kinderen, niet over Griekse verblijfsdocumenten beschikt.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën neer van volgende documenten: geboorteaktes van uw kinderen, een uittreksel uit de burgerlijke stand, en medische documenten betreffende uw dochter L.. Voorst maakte u nog medische stukken over betreffende uw partner zijn rugproblemen.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Eurodac Marked Hit, adm. dossier en informatie asielinstanties Griekenland, Blauwe farde], alsook uw verklaringen (CGVS, p 9; Verklaring DVZ, punt 27) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. U ontving er het vluchtelingenstatuut en beschikt over een verblijfsvergunning die geldig is tot 27/06/2027. U beschikt verder over een Grieksreisdocument dat op heden eveneens nog geldig is, i.c. tot 21/07/2029. (zie Blauwe farde). Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Geneve, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI: EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,....

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/ Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR 2023-Update.pdf Country Report: Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR 2024-update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/ Verslag feitenonderzoek statushouders in Griekenland 2024.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03 RSA BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeqean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook

van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.
Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in het bezit bent van een Griekse ADET die geldig blijft tot 27/06/2027 en van een Grieks reisdocument met als geldigheidsduur 21/07/2029 (zie blauwe farde).

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA BIP Report EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3º van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich

kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report: Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in

ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen, wat in casu het geval is, automatisch een AFMnummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.orq/wp-content/ uploads/2023/03/2023-03 RSA BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

Uit wat voorafgaat moet dan ook besloten worden dat u eveneens een fiscaal registratienummer moet gehad hebben. Dat u niet weet of u dit had, kan hier geen ander licht op werpen (zie CGVS p. 8).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt

de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in- greece/access-to-healthcare; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH BROCHURE.pdf).

U blijkt niet te weten of u in het bezit was van een AMKA (CGVS p. 8). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat in Griekenland wel degelijk medische bijstand kreeg. U werd meermaals naar het ziekenhuis gestuurd toen u zwanger was en ook voor uw bevalling kon u in het ziekenhuis terecht. Uw zoontje bleef na de geboorte nog een week in het ziekenhuis. Waar u laat uitschijnen dat u er slecht werd behandeld, dat uw kind direct na de bevalling van u werd afgenomen en dat uw partner niet bij u mocht, blijkt verder dat dit alles verband houdt met het feit dat u schurft leek te hebben. Het gegeven dat u uit veiligheidsoverwegingen geisoleerd werd van uw pasgeboren zoon en uw partner toont geenszins aan dat u geen toegang had, dan wel ingeval van een terugkeer, zou hebben tot de Griekse gezondheidszorg. Wel in tegendeel, uw man kreeg tevens het advies voor u bepaalde zalf te kopen en mee brengen voor de behandeling van uw schurft (zie CGVS p. 8). Daarenboven stelt u dat u voor elke medische kwaal terecht kon bij de dienst medische hulp in het OC en dat ze u telkens doorverwezen naar het ziekenhuis. stelt dat u na de bevalling een infectie opliep omdat men in het OC de wonde niet wou kuisen. Na lang aandringen, hebben ze u teruggestuurd naar het ziekenhuis waar

u opnieuw wel werd geholpen. In het OC kreeg u ook de nodige vaccinaties en babypoeder maar voor andere spullen moest u zelf betalen (zie CGVS p. 10 en 11).

Dat u slecht werd behandeld en niet al het nodige zou gekregen hebben wat u, na de bevalling, nodig had betreffende ondermeer babyspullen volstaat ook geenszins om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming en een schending van uw grondrechten. Zoals reeds aangehaald dient in casu te worden geoordeeld of u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in casu anders werd behandeld dan Griekse onderdanen in deze, blijkt uit niets. Evenmin worden elementen aangereikt waaruit kan blijken dat dit het geval zal zijn ingeval van een terugkeer.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, weerleggen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u, na te zijn erkend als vluchteling, vrijwel onmiddellijk Griekenland hebt verlaten (CGVS, p 7). De vaststelling dat u meteen na de toekenning van de status vertrokken bent en uw Griekse documenten hebt vernietigd (CGVS, p 6), getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Zo verklaart u in Griekenland niet te hebben gewerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat het spreken van de Grieks taal een grote rol speelde in de zoektocht naar werk, echter nam u zelf geen stappen om deze taal te leren, terwijl u wel de nodige moeite deed om Engels te leren (CGVS, p 7). Ook dit wijst er geenszins op dat u doorgedreven of volgehouden inspanningen leverde om een bestaan in Griekenland op te bouwen. U heeft geen verdere stappen ondernomen om een job te vinden in Griekenland. Het mag duidelijk zijn dat u hiermee geenszins aantoont dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de arbeidsmarkt in Griekenland.

Op vlak van huisvesting ondervond u geen problemen. Zo woonde u uw hele verblijf in Griekenland in open en gesloten centra (CGVS, p 7). Niettegenstaande jullie een uitkering kregen van de Griekse autoriteiten en beschikten over een budget van 700 euro, besloten jullie om dit geld te gebruiken om door te reizen naar België en niet om huisvesting in Griekenland te zoeken (CGVS, p 10). Uit bovenstaande observaties blijkt niet dat u geconfronteerd werd met zwaarwichtige problemen op het vlak van huisvesting.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming

moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initlatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou brengen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u duidelijk beschikte over een netwerk en de middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, hetgeen getuigt van een grote mate van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Uw echtgenoot werkte in Turkije en onderhield u daar. Tevens werkt hij in België en wonen jullie in een privéwoning (CGVS, p 3-5). In Griekenland kreeg u een uitkering en kon u rekenen op financiële hulp van uw vader: 100-200 dollar en jullie werden eveneens ondersteund door een oom van uw partner die in Canada woont (CGVS, p 6). U slaagde er tevens in om 400-500 euro neer te leggen voor jullie reisdocumenten (CGVS, p 5).

U haalt verder nog aan dat uw kinderen niet naar school stuurden in Griekenland. Echter, u voegt er zelf aan toe dat dit was omdat de kinderen nog te jong waren (zie CGVS p. 10).

U vermoedt dat uw derde dochter, die in België werd geboren tengevolge de infectie die u opliep in Griekenland tijdens uw zwangerschap, lijdt aan gehoorschade maar nergens uit de door u neergelegde medische documenten wordt dergelijke conclusie getrokken. In het recentste attest, d.d. 4.12.2025, staat bovendien bij de conclusie te lezen 'vermoeden van normaal gehoor' (CGVS, p 9; groene farde). Nergens uw verklaringen blijkt verder dat u kampt met gezondheidsproblemen en ook in hoofde van uw kinderen haalt u zulks niet aan.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.
De documenten die u hebt voorgelegd zijn niet bij machte bovenstaande conclusie om te buigen. De geboorteaktes yan uw kinderen staven hun identiteit en jullie familieband, hetgeen in casu niet betwist wordt. Hetzelfde geldt voor het uittreksel uit de burgerlijke stand. De medische documenten die u neerlegt ter staving van de gezondheidstoestand van uw dochter Laya, tonen enkel aan dat op verschillende leeftijden gehoortesten werden afgenomen bij uw dochtertje in België, niets meer en niets minder. Geen van deze documenten hebben betrekking op jullie situatie in Griekenland en vermogen dan ook geenszins voornoemde appreciatie om te vormen. De stukken betreffende uw partner zijn rugproblemen hebben geen enkele betrekking op u en zijn dan ook niet van die aard dat ze bovenstaande in een ander licht kunnen stellen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat ook in hoofde van uw partner en uw zoontje T. en L. werd beslist tot een niet in overwegingname daar ook zij over internationale bescherming genieten in Griekenland. In hoofde van uw dochtertje L. werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en u bijgevolg niet mag worden teruggegeleid naar Syrië.
(…)"

2. Rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 361 163, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 360 879. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op gelijkaardige motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Gegrondheid beroepen

3.1. Verzoekschriften

In een identiek enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers betogen dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal de mogelijkheid biedt een beslissing houdende niet-ontvankelijkheid te nemen wanneer een verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en er geen sprake is van een dwingende verplichting. Bovendien, aldus verzoekers, zijn de bestreden beslissingen buiten termijn genomen.

Volgens verzoekers staat het ontegensprekelijk vast dat zij zich gedurende hun verblijf in Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie bevonden, hetgeen een fundamentele aantasting van de menselijke waardigheid impliceert. Zij halen de medische situatie van hen en hun gezin aan als een duidelijk voorbeeld. Ondanks het bezit van een verblijfsvergunning kregen zij in de praktijk geen effectieve toegang tot adequate gezondheidszorg. Verzoekster is in Griekenland bevallen via een keizersnede, die op gebrekkige wijze werd uitgevoerd en ernstige complicaties heeft veroorzaakt, waaronder een langdurig openstaande operatiewonde en een bacteriële infectie ter hoogte van de buikholte. De kwaliteit van de medische zorg was onvoldoende en er werd geen adequate medische opvolging voorzien. Jongste dochter L. werd als gevolg hiervan geboren met gehoorproblemen en heeft vandaag regelmatige medische opvolging nodig. In Griekenland bestond er geen structurele ondersteuning om de noodzakelijke medische zorg te garanderen. Verzoeker, die na een zware rugoperatie met verscheidene metalen schroeven ernstige pijn en mobiliteitsproblemen heeft, kreeg gedurende anderhalf jaar geen adequate medische opvolging ondanks herhaalde pogingen om hulp te krijgen. Het gebrek aan medische opvolging en ondersteuning plaatste het gezin in een bijzonder kwetsbare situatie en bracht hun gezondheid ernstig in gevaar. In combinatie met het ontbreken van sociale huisvesting, inkomen en sociale ondersteuning, was de toegang tot gezondheidszorg in de praktijk zo goed als onbestaande. Kort na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus werden verzoekers verplicht het opvangcentrum te verlaten zonder dat enige vorm van huisvestingsondersteuning of begeleiding werd voorzien. Zij ontvingen geen financiële steun en kregen geen hulp bij het vinden van huisvesting. Door het ontbreken van inkomen, sociale ondersteuning en effectieve toegang tot de arbeidsmarkt was het voor verzoekers en hun gezin praktisch onmogelijk om stabiele woongelegenheid te verkrijgen. Nog volgens verzoekers werden zij in Griekenland herhaaldelijk geconfronteerd met ernstige en voortdurende discriminatie en racisme door zowel de lokale bevolking als personeel in publieke instellingen, wat een klimaat van permanente angst en onveiligheid creëerde. Voor een gezin dat reeds kampte met medische problemen en kwetsbaarheid betekende dit dat de toegang tot noodzakelijke medische zorg en ondersteuning in de praktijk sterk werd bemoeilijkt. Ondanks herhaaldelijke pogingen om werk te vinden ontvingen verzoekers geen enkele ondersteuning, begeleiding en institutionele hulp om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Verzoekers besluiten dat de combinatie van het ontbreken van sociale huisvesting, toegang tot de arbeidsmarkt, adequate medische zorg en sociale ondersteuning hun gezin in een situatie van extreme

kwetsbaarheid plaatste. In het bijzonder gelet op de aanwezigheid van minderjarige kinderen en de bestaande medische problematiek binnen het gezin zou een terugkeer naar Griekenland hun fundamentele rechten ernstig in het gedrang brengen. Volgens verzoekers dient de internationale beschermingsstatus die zij in Griekenland genieten buiten beschouwing te worden gelaten en dienen hun verzoeken ontvankelijk en gegrond te worden verklaard.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende documenten bij hun verzoekschriften.

3.2.2. De verwerende partij legt op 18 augustus 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarin wordt gewezen op volgende rapporten en waarnaar een weblink wordt toegevoegd:

- RSA/PRO ASYL, "*Recogised Refugees 2025. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*", april 2026;
- CEDOCA, "*COI Focus, GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché de travail*", 13 februari 2026;
- CEDOCA, *"COI Focus, GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", 31 maart 2026;
- CEDOCA, "*COI Focus, Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", 17 juni 2026;
- AIDA/ECRE, "*Country Report: Greece. Update on 2025*", juli 2026.

3.2.3. Verzoekers leggen ter terechtzitting, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met daarbij gevoegd een medisch attest voor verzoeker (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.
3.3.2. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie-en asielpact van de Europese Unie, artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet ongewijzigd laat.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Zij verkregen er, samen met hun oudste dochter en zoon, de vluchtelingenstatus op 28 juni 2024 en zij werden allen in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET), geldig tot 27 juni 2027 (administratieve dossiers, *Eurodac Search Result*; *Eurodac Marked Record*; antwoorden Griekse nationale Dublin-unit *d.d.* 26 november 2025; 'bijkomende vragen M-status Griekenland'; notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 5). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" *d.d.* september 2024, p. 13; AIDA/ECRE, "*Country Report: Greece. Update on 2025*", juli 2026, p. 253). Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevatten de administratieve dossiers enige concrete aanwijzing in die zin.

3.3.3. Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland. Om deze reden werden de beschermingsverzoeken van verzoekers niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name de artikelen 1 en 4, met het Verdrag van Genève en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 83-85 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt.

Deze drempel wordt bereikt wanneer "*de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid*" (*cf.* HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90 e.v).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

De Raad wijst erop dat op basis van de informatie in het rechtsplegingsdossier niets anders kan besloten worden dan dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is. Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, "*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling*" (*ibid.,* pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er (nog steeds) niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De bijgebrachte, actuele informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt

geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart RvV 368 370 - Pagina 17 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

De thans voorliggende landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Een individuele beoordeling van verzoekers' concrete, persoonlijke situatie en voorliggende beschermingsverzoeken blijft dus aan de orde.

3.3.4. Verzoekers' derde kind, L., werd in België geboren op 22 juni 2025 (administratief dossier verzoeker, map documenten, stuk 4). Aldus werd het inmiddels eenjarig dochtertje geboren nadat haar ouders op 26 november 2024 om internationale bescherming verzochten, maar vooraleer zij op 9 februari 2026 bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord en vooraleer op 27 februari 2026 de bestreden beslissingen werden genomen. Bij de registratie van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers was verzoekster overigens reeds zwanger.

Artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt*."

Paragraaf 5 bepaalt dat indien de verzoeker met toepassing van § 1, eerste lid, een verzoek om internationale bescherming indient namens de minderjarige vreemdeling, de commissaris-generaal één beslissing neemt die geldt voor al deze personen. De minderjarige vreemdeling wiens verzoek in toepassing van § 1, eerste lid, ingediend werd, heeft geen mogelijkheid meer om een afzonderlijke beslissing in zijn hoofde te vragen.

Artikel 57/1, § 6, van de Vreemdelingenwet stelt nog:

"*In afwijking van paragraaf 5 kan er respectievelijk een afzonderlijke beslissing of een arrest worden genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hoofde van de in paragraaf 1 bedoelde minderjarige vreemdeling, indien er bijzondere elementen worden vastgesteld door voormelde instanties die een afzonderlijke beslissing noodzaken*."

De Raad wijst erop dat het in België geboren dochtertje nooit in Griekenland heeft verbleven en *prima facie* geen beschermingsstatus of Grieks verblijfsrecht heeft, waardoor in haar hoofde een afzonderlijke beslissing dient te worden genomen.

In fine van de bestreden beslissingen wordt inzake het eenjarig dochtertje van verzoekers als volgt gestipuleerd:

"*In hoofde van uw dochtertje L. besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*."

Bij arrest nr. 351 942 van 26 augustus 2026 heeft de Raad het tegen deze beslissing van 27 februari 2026 (*i.e.* dezelfde datum als de bestreden beslissingen) ingestelde beroep verworpen:

"*De Raad heeft in een beschikking van 11 augustus 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:*

"De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep lijkt derhalve doelloos te zijn geworden."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen."

Ter terechtzitting aan verzoekers gevraagd of er inmiddels een nieuwe beslissing voor hun dochtertje L. is genomen, antwoordden zij ontkennend.

Daar huidige verzoeken om internationale bescherming van de ouders eveneens in naam van de minderjarige kinderen worden ingediend (artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet), speelt *in casu* het belang van het kind. In dit verband wordt gewezen op de verplichting om artikel 24, lid 2, van het Handvest na te leven wanneer de commissaris-generaal en de Raad het Unierecht ten uitvoer brengen, wat hier het geval is, zoals voorzien in artikel 51, lid 1, van het Handvest.

Artikel 24, lid 2, van het Handvest bepaalt dat "*bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, [...] de belangen van het kind een essentiële overweging [vormen]."* Uit deze ruime bewoordingen volgt dat het beginsel van het belang van het kind speelt bij elke beslissing die aanzienlijke gevolgen voor deze minderjarige met zich kan meebrengen, ongeacht of de beslissing rechtstreeks is gericht tegen deze minderjarige.

Deze vaststelling wordt bevestigd door artikel 3, lid 1, van het internationale Verdrag inzake de rechten van het kind, dat op 20 november 1989 is vastgesteld door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, waarnaar de toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest uitdrukkelijk verwijzen. Volgens dat artikel 3, lid 1, moet bij alle maatregelen betreffende kinderen rekening worden gehouden met de belangen van het kind. Bijgevolg heeft deze bepaling in het algemeen betrekking op alle beslissingen en alle handelingen die kinderen direct of indirect raken, zoals het Comité voor de rechten van het kind van de Verenigde Naties heeft opgemerkt [zie dienaangaande, Algemeen Commentaar nr. 14 (2013) van het Comité voor de Rechten van het Kind over het recht van het kind om zijn belangen de eerste overweging te laten vormen (artikel 3, lid 1), CRC/C/GC/14, punt 19] (HvJ 11 maart 2021, C-112/20, M.A., pt. 36-38).

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20.5 en overweging 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347).

Artikel 20.5 van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt:

"*Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, plaatsen de bevoegde autoriteiten het belang van het kind voorop*."

Overweging 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 luidt als volgt:

"*Bij de toepassing van deze verordening moet het belang van het kind voorop staan, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. In het kader van de beoordeling van het belang van het kind moeten de autoriteiten van de lidstaten met name terdege rekening houden met het beginsel van eenheid van gezin en met het welzijn en de sociale ontwikkeling, de taalvaardigheden, de veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, naar behoren rekening houdend met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige*."

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de toepassing van de Verordening (EU) 2024/1347 voorop te staan.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Een meer nauwgezette zorgvuldigheidsplicht is dus van tel.

In het verlengde hiervan wordt eveneens gewezen op artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt: "*Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming*."
Ook wanneer, zoals *in casu*, het dossier van een minderjarig kind wordt afgesplitst van dat van zijn ouders, omdat het kind zich in een andere juridische situatie bevindt (*prima facie* geen beschermingsstatus of Grieks verblijfsrecht), dient rekening te worden gehouden met het belang van het kind.

De belangen van het éénjarige kind zijn deze van de ouders, hun situatie is *in casu* onlosmakelijk verbonden met elkaar. Een andere beoordeling zou elk nuttig effect ontnemen aan het concept van het belang van het kind en de eenheid van het gezin, dat *in casu* de eerste overweging vormt.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissingen gesteld dat ten aanzien van verzoekers' dochtertje L. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de vluchtelingenstatus is genomen. Deze beslissing is nadien evenwel ingetrokken en tot op heden ligt geen nieuwe beslissing voor, zoals door verzoekers ook bevestigd ter terechtzitting, minstens liggen geen aanwijzingen voor dat dit wel het geval zou zijn. De verwerende partij was niet aanwezig of vertegenwoordigd ter terechtzitting en liet na een aanvullende nota neer te leggen waarin hierover meer duidelijkheid wordt geboden.

Hoewel de bestreden beslissingen werden genomen in het kader van de procedure om internationale bescherming van verzoekers, werd er voor het kind nog geen nieuwe beslissing genomen in het kader van haar dossier dat door de verwerende partij werd losgekoppeld van dat van haar ouders.

De commissaris-generaal heeft de thans voorliggende beslissingen in het kader van de procedure om internationale bescherming van verzoekers genomen zonder reeds tevens een (nieuwe) beslissing te nemen voor hun in 2025 in België geboren kind, hetgeen in de huidige stand van de rechtspleging niet zorgvuldig overkomt.

3.3.5. De Raad benadrukt tevens dat verzoekers de ouders zijn van drie zeer jonge kinderen, met een leeftijd van één, twee en vijf jaar, waarvan de twee oudste in Griekenland eveneens de vluchtelingenstatus ontvingen, alsook een ADET, geldig tot 27 juni 2027. De Raad stipt aan dat deze omstandigheid weliswaar nog niet *ipso facto* inhoudt dat er in hoofde van verzoekers sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid, waardoor zij buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, zouden terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Er kan evenwel niet worden betwist dat er in hoofde van verzoekers sprake is van een zekere kwetsbaarheid.

Een nader onderzoek naar een bijzondere kwetsbaarheid die ertoe zou kunnen leiden dat zij, gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomen in geval van terugkeer naar Griekenland, dringt zich op.

Het Hof van Justitie heeft niet gedefinieerd welke elementen een "*bijzondere kwetsbaarheid*" vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij "*vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*".

Artikel 20.4 van de Verordening (EU) 2024/1347 luidt als volgt: "*Wanneer bij de toepassing van dit hoofdstuk wordt vastgesteld dat een persoon bijzondere behoeften heeft, bijvoorbeeld omdat het gaat om een minderjarige, een niet-begeleide minderjarige, een persoon met een handicap, een oudere, een zwangere vrouw, een alleenstaande ouder met een minderjarig of meerderjarig kind ten laste, een slachtoffer van mensenhandel, een persoon met een ernstige ziekte, een persoon met een geestesziekte of een persoon die folteringen heeft ondergaan, is verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld is blootgesteld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met die bijzondere behoeften*."

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van een verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van een verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijnen hoofde een "*bijzondere kwetsbaarheid*" aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Ongeacht enige persoonlijke doelbewuste keuze moet rekening worden gehouden met elementen die niet worden betwist en moet in het kader van een toekomstgerichte beoordeling worden nagegaan of verzoekers bij terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften.

In dit verband wordt er verder aan herinnerd dat volgens paragraaf 90 van het voormelde arrest *Ibrahim e.a.* sprake is van een reëel risico op een behandeling strijdig met artikel 4 van het Handvest, indien de verzoeker, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en die "*negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid*".

De Raad verwijst naar de hoger reeds uiteengezette principes inzake het hoger belang van het kind.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij vijf maanden na het verkrijgen van hun vluchtelingenstatus Griekenland verlieten. Verzoekers hadden steeds een dak boven hun hoofd en namen geen doortastende initiatieven om hun situatie te verbeteren. Los van dit gebrek aan het nemen van initiatieven, kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker en verzoekster bij terugkeer in staat zullen zijn om in hun levensonderhoud en dat van hun zeer jonge kinderen te voorzien. Er dient te worden benadrukt en herhaald dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoekers zich niet kan beperken tot een beoordeling van hun levensomstandigheden in Griekenland als statushouders voor hun vertrek uit deze lidstaat, maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen worden, rekening houdend met hun individuele omstandigheden. Uit de bestreden beslissingen kan niet blijken dat dit onderzoek, zeker niet wat de minderjarige kinderen betreft, afdoende werd gevoerd.

Verzoeker gaf aan dat hij kampt met rugproblemen. Hoewel uit zijn verklaringen en het tijdens de administratieve procedure neergelegd medisch document niet worden afgeleid dat er een impact is op zijn dagelijks functioneren, ligt op heden een nieuw medisch attest na raadpleging orthopedie op 18 augustus 2026 voor (aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Hieruit blijkt dat er sprake is van een mislukte rugoperatie in Turkije, dat alle schroeven in zijn rug loskomen, er sprake is van forse botdefecten en affectie van de S1 radix links met dringende nood aan revisiechirurgie met herinstrumentatie, intersomatische steun en eventueel bijkomend instrumentatie tot op het ilium. De Raad stipt aan dat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat verzoeker de kostwinner zal dienen te zijn bij een eventuele terugkeer naar Griekenland en dat een nader onder naar zijn huidige medische situatie en de weerslag daarvan op zijn zelfstandig functioneren en arbeidsgeschiktheid tevens in de beoordeling dient te worden betrokken.

Wat betreft de gehoorproblemen van de in België geboren jongste dochter van verzoekers, waarvan verzoekers beweren dat deze het gevolg zijn van een infectie die verzoekster opliep tijdens haar zwangerschap in Griekenland, blijkt tot op heden uit geen enkel stuk dat dit werkelijk zo is en blijkt uit het laatst neergelegde medisch attest van 4 december 2025 bovendien dat er een vermoeden van normaal gehoor is. Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud op 9 februari 2026 dat hun jongste dochter een gehoorprobleem heeft, dat zij op dat moment geen medicatie neemt en dat zij een afspraak hebben om haar opnieuw te laten onderzoeken en een klein buisje in haar oor te plaatsen.

Uit de notities van de persoonlijke onderhouden kan daarnaast niet blijken dat verzoekers actueel over een betekenisvol netwerk beschikken in Griekenland dat hen in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na hun terugkeer naar

Griekenland te maken kunnen krijgen voor de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting. Verzoekers konden in het verleden rekenen op financiële bijstand van familieleden elders, op hulporganisaties en op een uitkering van 140 euro per maand, gedurende vier maanden. In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat er bij verzoekers, een gezin met drie erg jonge kinderen, geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hen verhindert hun rechten als statushouder te doen gelden.

3.3.6. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de bijgebrachte, actuele landeninformatie waaruit blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is verslechterd, problematisch en erg precair kan zijn, met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden, (ii) het feit dat verzoekers een gezin vormen met drie erg jonge kinderen, hetgeen reeds wijst op een verhoogde kwetsbaarheid, (iii) de vaststelling dat het hoger belang van de kinderen niet afdoende mee in overweging is genomen en (iv) de vaststelling dat er voor het jongste, in België geboren kind dat in Griekenland niet over een verblijfstitel beschikt, nog geen nieuwe, afzonderlijke beslissing is genomen –, is de Raad van oordeel dat een verder en gedegen onderzoek naar verzoekers' situatie als begunstigden van internationale bescherming in/bij terugkeer naar Griekenland is aangewezen.

Er blijken in hoofde van verzoekers en hun gezin immers specifieke elementen aanwezig die mogelijks wijzen op een bijzondere kwetsbaarheid en die nader moeten worden onderzocht. Er kan in deze stand van zaken immers niet worden uitgesloten dat verzoekers en hun gezin bij een terugkeer naar Griekenland, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, zouden terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Gelet op bovenstaande vaststellingen oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. De situatie van verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

In acht genomen wat voorafgaat, kan de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de verzoeken om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

3.3.7. Gelet op de concrete omstandigheden in deze zaak ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken en de argumenten van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is ter terechtzitting, niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 februari 2026, worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	V. SERBRUYNS